

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága
mint felülvizsgálati bíróság
Pfv.III.20.831/2010/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Peresztegi Sándor ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. felpereseknek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Fővárosi Bíróságnál 10.P.24.953/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.21.604/2009/5. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről 47. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az I.r. felperesnek 15 nap alatt 30.000 (Harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg a felülvizsgálati illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati kérelem szempontjából irányadó tényállás lényege szerint az I.r. felperes 2003. május 24-én gyalogosként közlekedve súlyos sérülésekkel járó balesetet szenvedett, amikor **Sz. A.** az általa vezetett személygépkocsival a gyalogjárdára felhajtvá őt ott elütötte. Keresetében a balesetből eredő vagyoni és nem vagyoni kárát érvényesítette az alperessel szemben, és ennek keretén belül igényt tartott a baleset előtt néhány nappal kötött vállalkozási szerződés teljesítésének elmaradása folytán őt ért kár megtérítésére is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. A gépkocsi vezetője által okozott kárért való helytállási kötelezettségét nem vitatta, de arra hivatkozott, hogy az általa elfogadott kártérítési összegeket kifizette, így az I.r. felperesnek további kárigénye nem lehet.

Az elsőfokú bíróság ítéletével - egyebek mellett - arra kötelezte az alperest, hogy az I.r. felperesnek fizessen meg elmaradt haszon címén 1.562.175 forintot. Indokolásában kifejtette, hogy az I.r.

felperes 2003. május 13-án egyéni vállalkozóként 1.800.000 forint + áfa összegű vállalkozói díj mellett szerződést kötött az I. Zrt-vel. A balesetből eredő súlyos fejsérülése miatt azonban a szerződésben megjelölt feladatot nem tudta teljesíteni, ezért 2003. június 30-án a szerződés felbontására kényszerült. Az ebből eredő kárának mértéke bizonytalan, ezért a szerződésben kikötött vállalkozói díj szem előtt tartásával általános kártérítésként olyan összeget ítélt meg, amely az I.r. felperes teljes anyagi kárpótlására alkalmas.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezései közül az I.r. felperes részére elmaradt haszon címén megítélt kártérítés tőkeösszegét 1.562.175 forintról 1.412.175 forintra és 2003. november 15-étől járó kamatára leszállította. Ennek indokaként arra hivatkozott, hogy az I.r. felperes elmaradt haszon címén nem követelheti a vállalkozói díjnak azt a részét, amely a munka elvégzése esetén költségként nála felmerült volna. Ezt a munka jellege alapján - mérlegeléssel - 150.000 forintban állapította meg, és ezzel csökkentette az elsőfokú bíróság által elmaradt haszon címén megítélt kártérítést.

A jogerős ítéletnek az elmaradt haszon megfizetésére kötelező rendelkezése ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet és ebben a körben a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elmaradt haszon összege mérlegeléssel nem volt megállapítható, ennek kimunkálásához szakértői bizonyításra lett volna szükség. Az I.r. felperes ezt a kárigényét nem bizonyította, így a jogerős ítélet e rendelkezése a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelésén alapul.

Az I.r. felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság az I.r. felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét a Pfv.III.20.831/2010/4. számú végzésével hivatalból elutasította, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (2) bekezdése alapján csak a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében, és abban a körben vizsgálta, hogy az alperes által támadott részében a jogerős ítélet jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az alperes helytállási kötelezettsége [171/2000. (X.13.) Korm. rendelet] a perben nem volt vitás, a megtérítendő kár összege körében pedig a bíróság a tényállást kellően feltárta és érdemben helyes, megalapozott döntést hozott.

Az orvosszakértői vélemény nem hagy kétséget afelől, hogy az I.r. felperes a baleset során olyan súlyos sérüléseket szenvedett, amelyek alkalmatlanná tették a 2003. május 12-én kötött

vállalkozási szerződés teljesítésére. Ez nemcsak a 2003. június 30-áig teljesítendő első ütemre vonatkozott, hanem a későbbi teljesítésekre is, mert az egészségi állapotából következően nyilvánvalóvá vált, hogy a szerződésben meghatározott időpontig a teljesítésre nem képes. Kizárólag a munkavégzésre való alkalmatlansága volt az oka a vállalkozási szerződés felbontásának, holott ha a baleset nem éri, a költségekkel csökkentett vállalkozási díjra alappal tarthatott volna igényt, amelyet így a Ptk. 355. §-ának (1) bekezdése alapján a (4) bekezdése szerinti mértékben kártérítésként követelhetett. Az elmaradt vagyoni előnyt az alperes a pert megelőzően maga sem vitatta, hiszen a vállalkozási díj 15%-át peren kívül kifizette. Utóbb ezt tévesnek tartotta, a védekezése azonban nem helytálló, mert a szerződés ténye, annak az összege és a teljesítés elmaradásának az oka a rendelkezésre álló bizonyítékokból egyértelműen megállapítható. Tény, hogy az I.r. felperest a baleset folytán kár érte, amelyet elmaradt vagyoni előnyként követelt, de ennek körében a munkavégzéssel szükségképpen felmerülő költségeket figyelembe kell venni. Ezeknek az összege azonban szakértői bizonyítással nem tisztázható, ezért nem tévedett a másodfokú bíróság, amikor a szerződés teljesítésének helye és módja körében a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerint mérlegelte. Abban kirívó okszerűtlenség nincs, a kifejtett indokok tarthatók, következésképpen a jogerős ítélet nem jogszabálysértő.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül hozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperest a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az I.r. felperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, míg a felülvizsgálati illetéket az alperes illetékmentessége folytán az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 4. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel az 5. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján az állam viseli.

Budapest, 2010. október 21.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Besenyeiné dr. Varga Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bíróági tisztviselő